ספק גררוהו ההיא שעתא –

There is a possibility that they dragged it at that time

OVERVIEW

♦

מוספות asks:

- ואם תאמר האי בור היכא קאי אי ברשות הרבים אפילו בספיקא אחת טהור היכא קאי אי ברשות הרבים אפילו בספיקא אחת אחת בור היכא קאי אי ברשות הרבים אפילו בספיקא אחת אחת אחת המשו היכא אחת הרבים אוו אחת הרבים אחת הרבים אחת הרבים לאחת הרבים לאחת הרבים לאחת הרבים אחת הרבים אח

ואי ברשות היחיד מאי משני שהטילה כמין נפל לבור –

And if the בור was situated in a רה"י, what does the גמרא answer later that she placed a seemingly stillborn in the בור and therefore it is a ספק ספיקא (one ספק א whether it was a ספק ספיקא altogether, and even if it was a נפל there is a second ספק that maybe the חולדה גררוהו and that is why the ישהור si כהן -

יהתנן (טהרות פ״ו מ״ד) כל ספיקות וספיקי דספיקות שאתה יכול להרבות - But we have learnt in a משנה, all ספיקות מפיקות that you can add on, if the ספיקי ספיקות is -

ברשות היחיד טמא -

in a "רה"י, it is ממא, regardless of all the ספיקות. Therefore it cannot be that the בור was in a רה"י for then the ממא would be ממא (regardless of how many ספיקות), and it cannot be in a רה"ר for what is the question of אין ספק מוציא מידי ודאי (שהור ברה"ר the rule is that טמאה ברה"ר.

תוספות answers:

ויש לומר דגרירת חולדה וברדלס הוי ספק הרגיל כדפירישית לעיל² –

¹ Indeed by ספק טומאה ברה"ר ספק מידי ודאי מידי ודאי מידי ודאי. That is the meaning of ספק טומאה ברה"ר. It is however no proof concerning other איסורים, such as חמץ, etc. See (however) 'Thinking it over' # 2.

And one can say that indeed the ברה"י, and the reason why by a ס"ס it is that is because the dragging of the corpse by a הולדה וברדלס is a 'common' as I explained previously. By a ס"ס (which is קרוב לודאי), when it is a ס"ס (even if it is ', nevertheless) it is סהור וויי.

תוספות elaborates on the מהרה of this כהן:

אומר רבינו יצחק דצריך לומר דרגלי הכהן היו ברשות הרבים -The כהן maintains that it is necessary to say that the feet of the כהן were in the (even though the בור was in the רה"י as previously explained). The reason for this is -

דעל כרחך בחורייהו ליכא פותח טפח

For you must assume there is no opening of a שפה in the burrows of the חולדה הולדה. The opening of their burrows (into the בור) is less than a שפה in diameter. The reason we must assume so is -

– דאי איכא פותח טפח (מפני) מה מועלת גרירה והא פותח טפח מביא את הטומאה For if there is an opening of a שפה, what does the dragging away accomplish; an opening of a שפה brings out the טומאה and allows it to escape from the burrow into the pit, where the כהן is standing over it³. Now that we have ascertained that the פותח is not a חור is understood why the feet of the כהן must be in a רה"ר (where ספיקו טהור) -

ראי רגליו ברשות היחיד ניחוש שמא גררוהו נגד רגליו וטומאה בוקעת ועולה - For if his feet were in מרגן, let us be concerned that perhaps the חולדה dragged this כהן into its burrow exactly below the feet of the כהן, and the rule is if is in a crevice where there is no פותה טפה (as is the case here, as we have just proven), the טומאה bursts through the covering ground and extends upwards⁴; thus making the ספק שומאה בלה (whether the נפל is directly under the feet of the האור), however כהן שמא מפק שומאה ברה"י ספיקו שמא מפק שומאה ברה"י and even though there is a possibility that the האור העלי כהן וואר ברה"י וואר מפק שומאה ברה"ר, the rule is that a ספק שומאה ברה"ר.

תוספות offers an alternate solution:

2 1

 $^{^{2}}$ דף ט,א בד"ה ואת"ל.

³ The גמרא גמאָ that even though the שהרה שמה was bent over the pit, nevertheless there is a reason for אול מהרה שהרה שהרה מהרא לובור into their burrow which opens into the pit. If the opening of the burrow into the pit is a שנה in diameter, the rule is that the טומאה that is in the burrow 'escapes' and enters into the pit, and in turn will be מאהיל who is שהיל over the בור Therefore we must assume that the opening of the burrow is narrow and does not have a פותה טפה thus keeping the טומאה in the burrow and prevents it from entering into the pit.

⁴ If the opening is not a פותה טפה, even if inside the burrow itself there is a width of a שפה (which would usually prevent the טומאה from extending upwards [see רש"י ד"ה שהולדה]), nevertheless (according to תוספות) since there is no at the opening it is a considered a פותה טפה.

ועוד יש לומר דרגלי כהן ברשות היחיד היו וגררוהו ואכלוהו 5 הוי ספק הרגיל:

SUMMARY

The בור was a רה"י and nevertheless the טהור is טהור because by a ספק הרגיל (such as ברה"י or ברה"), we are lenient by a ס"ס even ברה"י.

If there is a פותח טפח in a burrow it escapes from its opening to the adjacent area and if there is no רה"ר פותח it is בוקעת ועולה. The רגלי כהן were in the רגלי, or alternately ספק הרגיל if we assume that ספק אכלוהו α

THINKING IT OVER

- 1. The מקשן attempted to prove from the story with the מוציא, that שפחה is מידי ודאי . Seemingly (based on our תוספות) it is not understood what is his proof. Perhaps the רה"ר and therefore the טהור is in a בור , since טומאה ברה"ר מוני it does not prove, however that generally a ספק 7
- 2. The rule of אין ספק מוציא מידי מידי can be either understood that it remains a ודאי (the ספק היתר does not weaken the ודאי at all), or that the ספק היתר ממחס cannot be מתיר the איסור however it weakens it so that it is merely ספק ספק ממחס מפקס. Does our תוספות seem to lean either way on this issue?

-

⁵ According to this answer ספק אכלוהו is also a ספק הרגיל (not only ספק גררוהו).

 $^{^6}$ It is a ס"ס (even according to the 'ואי בעית אימא' [who maintain that it was a ספק הרגיל]) because there is the ספק הרגיל (before it was תהת רגליו) and even if it was not אכלוהו אכלוהו (המת רגליו), we are not certain that the burrow of the חולדה was under the רגלי הכהן.

⁷ See צל"ח.

⁸ See (footnote # 1, and) 'י (ט) פרכת אברהם ט.א סעיף.